

**[Hans Conrad Koefoed.]**

tror i alle Tilfælde, at en Begrænsning til en Grundværdi af 5 Kr. pr. m<sup>2</sup> er meget for snæver; jeg tror, den i mange mindre Provinsbyer vil medføre en Grundstigningskyld, som man i hvert Fald ikke kan sige er i Overensstemmelse med Lovens Aand. Naar jeg har haft det Synspunkt, er det, fordi det støder min Retfærdighedssans, naar man f. Eks. ude paa en eller anden Badestrand her i Landet har en Grundværdistigning paa nogle faa Hundrede Kroner, der falder ind under Grundstigningskyldloven, hvorpaa der altsaa er Grundstigningskyld, medens man paa den anden Side i store Byer, f. Eks. i denne Bys Centrum, kan have enkelte Ejendomme, hvor der forekommer Grundværdistigninger paa Hundreder Tusinder af Kroner, uden at de ifalder nogen Grundstigningskyld, bare fordi Grundbeløbene med deres Tillæg bortelimerer Stigningen.

Man siger heroverfor, at de korrekte Tal viser, at der f. Eks. i Københavns Centrum ikke har fundet nogen Grundværdistigning Sted ud over den almindelige Konjunkturstigningsprocent. Jeg har nu den Opfattelse, at Grundværdien i det indre af en større By, i den gamle Bebyggelse af en større By, er meget vanskelig at finde frem til, og jeg tror, at naar en By vokser og der i Byens Udkant finder Udstykninger Sted og finder en Grundværdistigning Sted ud over den rent konjunkturmæssige, saa maa denne Grundværdistigning naturnødvendigt forplante sig videre ind mod Byens Centrum; ellers vilde der et eller andet Sted imellem Centrum og Yderkanten fremkomme et Misforhold i Grundværdierne. Og naar det er saa vanskeligt at finde frem til den rigtige Grundværdi i en gammel Bydel, saa kunde man i alt Fald frygte for, at man ikke havde fundet frem til den rigtige Grundværdi, naar man kun var kommet til en Grundværdi, som svarede til en Forhøjelse i Lighed med den almindelige Konjunkturstigning.

Men alt dette er noget, som der kan snakkes om, og sikkert snakkes længe om, i et Udvalg. Jeg synes, som jeg allerede har sagt, at det a den højtærede Finansminister fremsatte Forslag er et udmærket Forhandlingsgrundlag, og skal slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale det til velvillig Behandling.

**Kristen Amby:** Da Loven om Grundstigningskyld blev gennemført i 1933, var det, saa vidt jeg erindrer, som Led i Kanslergadeforliget, og det er vel ogsaa bekendt,

at mit Parti dengang var imod Loven, ud fra den Begrundelse, at den virkelig klare samfundsskabte Værdistigning maatte man hellere under en eller anden Form tage straks ved Salget. Vi frygtede nemlig — og det blev sagt dengang —, at Gennemførelsen af dette Grundværdistigningsforslag ikke vilde betyde, at det blev Sælgeren, der kom til at give et Nedslag i Købesummen svarende til den Grundstigningskyld, der kom paa Grunden, men at det derimod blev Køberen, der fik en ekstra Byrde. Dette har jo vist sig — det erkender for saa vidt ogsaa Lovforslaget — at være Tilfældet. Det vidste vi nu ogsaa godt fra Praksis; det saa vi et af de første stødende Eksempler paa ved alle Arealerne omkring Køge Landevej, da denne var blevet istandsat af Staten eller af Amtet, hvem det nu var; der skete en mægtig Udstykning netop i disse Aar efter 1933, man handlede voldsomt med disse Grunde, saa kom den store Grundstigningskyld, saa fik Manden, som købte, en ekstra Byrde.

Derfor er det ogsaa ganske naturligt, at man ved nærværende Forslag søger at afhjælpe dette Forhold. Det fremgaar, som allerede sagt — det skal jeg ikke trætte med at gentage — af den nye § 8 sammenholdt med den nye § 11, hvori man for det første siger, at paa Overdragelsesdokumentet, og inden endeligt Skøde kan gives, skal det oplyses, baade naar det drejer sig om Parcellsalg og om Salg af hele Ejendomme, hvad den fremtidige Grundstigningskyld vil andrage — dette maa Oppebørselsmyndighederne sørge for at skaffe Attest for, det fremgaar ogsaa af Lovforslaget.

Men hvad der maaske er mere virkningsfuldt, hvis det bliver fulgt, det er — det siges i § 8 — den Adgang, der gives for Køberen til, allerede medens Handelen foregaar, at sige: Ja, men jeg ikke bare forlanger dette oplyst, jeg forlanger, naar det er oplyst, en Nedsættelse i Prisen, i Købesummen, der svarer til den nye Grundskyld, eller rettere sagt, denne Grundskyld kapitaliseret. Jeg vil haabe, hvis Bestemmelsen virkelig skal virke efter sin Hensigt, at det bliver Sælgeren, der kommer til at betale, og ikke Køberen — at dette bliver praktiseret. Og det kunde man gøre meget for administrativt, at Køberen forlangte dette indført i Overdragelsesdokumentet, og for øvrigt ogsaa i Sluttedlen, med det samme: Ja, vi handler om Grunden til den og den Pris, men jeg forlanger en Nedsættelse i Prisen, der svarer til en Kapitalisering af Grundskylden. Man vil sige, at det kan man passende overlade til Folk selv, og det gør man jo ogsaa, men naar